

ОПЕРАЦИОНЕН РИСК. ПОЛИТИКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКОВЕТЕ И ВЪТРЕШНИ КОНТРОЛИ (ОДИТ) – някои съществени аспекти

Операционният риск е **рискът от загуби** поради неправилна или неефективна дейност в предприятията. Основните източници на операционен риск са хората, процесите и системите в предприятието, и външни събития.

Съответните компетентни органи на управление в предприятията, на база пазарните дейности на предприятията, следва да познават действителните и потенциални операционни рискове. Ръководствата на предприятията знаят, че рискът се измерва като функция от вероятността от настъпването му и влиянието му върху постигането на положените цели.

Тяхна **отговорност** е да разработят и поддържат такава организационна структура, вътрешни контроли и системи за отчитане, чрез които да са в състояние да идентифицират, оценяват, контролират и наблюдават операционния риск.

Операционният риск се отчита при определяне на целите и при оценяване на дейността на отделните служители или бизнес звена, свързани с пазарните операции.

Ключов елемент на вътрешните контроли и системи за отчитане е активното поведение, насочено срещу измами или други съмнителни действия, свързани с пазарните дейности.

Препоръчително е в предприятията да се въведат и съответно прилагат минимални изисквания към следните обекти:

- процес на извършване и приключване на сделките;
- съдържанието на вътрешната за предприятието документация

Последващият контрол и проверка следва да са организирани, така че да осигуряват подходящо ниво на детайлност, честота и своевременност => да се следят източниците на операционни рискове.

Цялостната система за докладване на операционния риск, свързан с пазарните дейности следва да се проектира по начин, гарантиращ подходящо информиране на ръководството с цел неговия ефективен и ефикасен контрол.